

curice, sinjorinice i koliko se ove sve još nazivaju.

U ovaj pasivni grad engleski su vojnici veoma dobro došli jer prije svega, priča se, da su oni puni para i šterlina, a drugo, ove godine još uopće nema stranaca, a kod nas domaćih nije velike buhane, i da čovjek ne zna da je u trećem i zadnjem kutu istarskog trokuta pomislilo bi ove dane, da je negdje u Londonu ili barem blizu njega, jer čuje i čudite se: kao poplava niknulo je stotine natpisa na engleskom jeziku po gradskim ulicama, izlazima i trgovinama. To je za naše prilike doista čudno. Jezik domorodaca, istarskih Hrvata, posve je istisnut i oduvada izagnan, a sada eto vam tolerantnosti. Da, ali Englezi su Englezi.

Kako rekoh Englezi imaju lira na vreće, pa je neko pričao, da je jedan engleski vojnik malo pijan, htio zaviti duhan u komad od 5 lira, da si napravi cigaretu. Nešto to vjeruje koga je volja, ja neću i ne mogu, jer da imam ja 5 lira, ja bi kupio 1/2 kg mesa pa bi ga najedamput u tebu stresa.

Svuda pada kiša, kako čujemo i čitamo, ali kod nas je nema. Pobrasi smo žito i pšenicu i bilo je, hvala Bogu, dosta po cijeloj puljskoj okolici. Sada vadimo kruh, ali njega nije mnogo, jer su ove godine navali neke životinje, koje su ga izgrizle i djelomično uništile. Narod ih ovdje zove: božje kokoške. Čekamo kišu, jer inače neleute ne će biti, a kad je nema: kad nema slatki srđelja zima je onda kod nas duža od gladne godine.

Negdje smo čitali, da je neki njemački oficir, kad je htio preći granicu, morao platiti veliku taksu za 42 jaja, što ih nosio sobom. Da to ne plati, on je ispio svu jaja i onda badava prošao dalje. Tako su učinili i neki naši seljaci kao su im na čizici tražili da plate za jednu skutu više takse možda nego je ova vrijedila, ali ni sjeli u hlad, pojeli skutu i onda prosljedili put. Vi valjda ne ćete ni ovo vjerovati, ali kad vam kažem, da sam to video na obadva moka zdrava oka, onda morate iako ne ćete vjerovati.

IZ KRBUVA.

Još u našem selu. - Popratak putova. Rijetki su stranci, koji u naše selo dođu. Nekada su dolazili trgovci tražeći goveda i telad. Sada ni toga nema. Nešto življe je o abendimih, kad rijetki gostioničari dolaze po «slatko».

A nije kod nas ružno. Dapače, rijedak je stranac, kojemu se već kod prvog posjeta ne bi sviđalo naše selo i naši krajevi. Selo na brežuljku, posred sela bijeli se crkva, a uza nju škola. Na trgu kraj crkve gradna ladonja. Na podnožju prema jugozapadu su tamni do jugoistočne strane se naš Lug što mu u ljetno doba nalži zeleon moru. Preko Luga brežuljci, navrh kojih vidiš izdaleka Gračišće i Skopljak a nešto prema jugu Pićan sa mnogim selcima. U zdravstvenom pogledu nema valjda da širom Istre boljeg kraja, i toli blaže klime. Nedaleko, nama jugoistočno leži malarični kraj oko Čepića, nu k nama ne dolaze komarci. Nema ni kod nas mjesta, jer nema močvara.

Uzrok da je naše selo osamljeno, leži u lošem putu, što do nas vodi. Jedini put što prolazi kroz selo jest onaj Cerovlje-Krbu-Topuljak-Čepić. No put se ovaj nalazi u upravo jednom stanju, pa zbog toga mnogo sijena ostaje neprodano. Nije moguće voziti ga od Cerovlja osim uz razmjernu vrlo veliki trošak tako, da se to ne isplaća. Ali štetu zbog lošeg puta ne trpi samo naše selo, već sav jugoistočni dio Istre. Znale su nekadašnje oblasti, od kojih je važnosti bila jednaka, koje bi se uz razmjerno malene troškove mogla ovuda sagrađiti te tako vezati ove krajeve sa jugozemskom prugom-Pula-Trst, te je već bilo sve učinjeno za gradnju iste. Baš kad se imalo radom započeti, dodje nečiji «vet», te posao bija odložen. Svjetski rat je pokopao sve: i nacrtje i svote za ovu cestu. Nadamo se da će i sadanje vlasti uvidjeti važnost ove ceste, te potražiti stare nacrtje. Naše prijatelje — valjda ih još imamo — molimo pak, da bi na to kojom zgodom potjelili nadležne.

Mjesni naši putovi nalaze se u jednom stanju. Služe nam na smrtonu našu, jer smo tome sami krivi. Nije pravo, kako neki govore, da je župan kriv. Župan ne će, a i ne može sam da putove popravlja. On nas opominje i pozivlje dosta na popravljanje, nu fali stoga. Trebalo bi da više radimo, a manje govorimo. Neke nam bude uvijek na pameti ona: «Uzdaj se u se i svoje kljuse!»

Nitko nam putove popraviti ne će, ne učinimo li to sami.

PISMO IZ ARGENTINIJE.

Teško stanje, mala zarada. Čitamo razne dopise u «Istarskoj Rijetki» o školskom stanju ne samo u pojedinih selima nego uopće o nevolji, na smo se eto nas nekoliko Istrana sastali i dogovorili se, da vam se javimo i opišemo ovdášnji život, a vas, gospodine uredniče, zamolimo, da ovo par redaka tiskate, jer je pisano iz srca, koje ima osjećaja do rodnog kraja i do svoje braće. A neka naša braća uvide i teško stanje naših ljudi, koji se sele truhom za kruhom.

Mi ovdje radimo danju i noću kao životinje uz vrlo malu platu. Ima ljudi, koji uz teški svoj posao nisu ni klubuk promijenili, premda su nekoliko godina u ovoj zemlji. Još uvijek rade u klubuku, što su ga donijeli iz svoga zavičajja. Neki te ne mogu da učine, jer se koji put moraju

održavati neprestanim molbama svojih tužnih roditelja, koji mole svoje islenjenike, da ih podupru. Drugi pak ne mogu da si što promjene radi nemarnog rada, dok uživaju preko mjere alkohola. pica. U ovoj tuđoj zemlji moramo se danonice trudom i velikim naporom upirati, ako hoćemo na koncu mjeseca da vidimo 50 pesosa ostataka i ovi moraju biti odušeni do pojedinosti, kako se ih ima potrošiti. I dok je čovjek u dobrom zdravlju mora se zaklati da će ovu svoticu prištediti, jer tako zna crnu budućnost. A i te kako bismo trebali taj novac da hranom okrijepimo naše izmoreno tijelo. O kakvom novom odijelu nema ni govora. Evo ja, koji pišem ovo pismo, već tri godine sam u Americi, ali vjere mi, nisam kupio cipela. A nisam sam.

Mnogi ne će ni vjerovati da je ovdje tako teško stanje. Ne vjeruju više puta ni naši roditelji ni braća pa ni roditelji, jer misle da ovdje više kolaci u drači i da se psi kobacisama vežu, ali ovim im putem javljamo, da smo goli i čisti od novca kao Bog od grijeha. Tko ne će da vjeruje, neka sam dodje ovamo, pa će viditi, što to znači Južna Amerika. Naučite će se danonice u papučama da radi, a u nedjelje ne poznamo razlike od drugih dana ni u jelu ni u odijelu. I mi smo mislili, kad smo se ovamo selili, da ovdje ućemo med i mlijeko, ali smo se gotko prevarili. Ima na tisuće naših ljudi, koji bi se sutra drage volje vratili kući, ali nemaju novca za putni trošak. Najteže nam je pak, kad dobijemo pisma iz starog kraja od svojih roditelja, nek im pošaljemo novaca. Kad bi oni zaista znali, koliko mi imamo novca i kako do njega dolazimo, ne bi nikad uzeli pero u ruke, da nam o novcu pišu. A što će biti s nama u slučaju bolesti. I na ovo treba misliti.

Konačno upozorujemo istarske majke, nek ne dolaze one, koje nemaju koga od nek ne šalju svoje kćerke ovamo, a osobito nek ne dolaze one, koje nemaju koga od svojih. A ako koja i ima ovdje brata, nek ne misli, da će po gradu u kapelnicu ići. Morat će raditi samo za hranu. Radi toga opetujemo našim majkama, i našim sestrama, nek dobro promisle prije nek se upute u tuđi i kruti svijet.

Saljemo tople pozdrave našim roditeljima, braći i sestrama, prijateljima i znanicima te svim čitaocima Istarske Rijetki i kljemo: Bog nas živi!

Praporci, Briljant.

IZ JUŽNE AMERIKE.

Velika nesreća. - Naš Istranin izgubio život.

Dne 24. maja o. g. dogodila se je velika nesreća kod njemačke kumpanije «Siensens Bau Union» u Ensenadu Puerto La Plata, (Rep. Argentina).

Imenovana kumpanija poduzela je kontrakt za popravljivanje porušene luke (mola), koja se je pred nekoliko godina srušila u reku La Plata. Za popraviti porušeni komad moralo se je graditi sa barikadama i želj. pilonima, i voditi isumpnati za moći postaviti temelj od armiranog cementa.

Istoga dana oko 8 sati na več besnila je velika oluja i vetar, kao da će se nebo na zemlju srušiti. Oko 8 i četvrt postigla je oluja svoj vrhunac. Voda u reki je narasla i jedan veliki val izlio se je preko ograde u isumpnani prostor, gde su radnici obavljali svoj posao, a zatim sleđo je užasen štiropot ograde koja se usled velikog vetra i pritiska vode srušila u isumpnani prostor i poklopila više radnika, od kojih su se spasili samo oni koji su radili na višim mestima na gradnji, a oni, koji su bili duboko do 20 metara, ostali su pod vodom i gradjevinisk materijalom. Osim jednog sudjelovca, ostali su pod vodom još i tri Slavena i to 1 Čehoslovak, 1 Jugoslaven i 1 istarski Jugoslaven imenom Ernest Juričić, star 17 godina, rodom iz Podmeđe kod Cerovlja — Pazin. Ostalu dvojicu i španjolca izvadili su nakon 4 dana, a Istranina koji je radio najdublje izvadili su ga na 8. juna o. g.

9. juna beše mu sprovod i bi pokopan na groblju u La Plata, uz sudjelovanje mnogobrojne braće Čeha i Jugoslavena a osobito Istrana, koji su izgubili svoga miloga čina istarske kolonije.

Mladi je Istranin u najlepšem cvetu svoje mladosti u borbi za svakiđanji kruh, i da pomogne svoju siromasnu obitelj, ostao žrtva svojeg plemenitog cilja.

Stoga cela jugoslavenska istarska kolonija izrazuje iskrenu sućut obitelji pokojnika, a njemu neka bude laka zemlja u tuđini daleko od svojih milih roditelja i tužne Istre, koju je još mladjan nada sve ljubio.

Istranil! Svaki dan ledimo u pogibelji i nesreći, a još nam je teže, jer nemamo kome da se obratimo. Mi smo isto kao izgubljene ovce bez pastira, stoga se organizirajmo, da se baren najviše samo pomažemo. Kada nam ne će nitko, da pomogne. Pročuvajmo dobro naš položaj u tuđini i počnimo raditi. — Istranin.

BURZA

Cijene tuđjem novcu na trčanskoj burzi: jedna engleska lira šterlina 147 talijanskih lira; i amer. dolar 30 talijanskih lira; 100 jugoslov. dinara 53 — talij. lira; 100 austrijskih šillinga 415—430 talijanskih lira; 100 českih kruna 90 talijanskih lira; 100 francuskih franaka 63 talijanske lire; 100 švicarskih franaka 585—595 tal. lira.

Franina i Jurina

Fr.: Ča ovo dela ov harambaša? Jur.: Ter vidiš ča dela? Vezuje nas. Fr.: A za kega zlođeja?

Jur.: Da mu ne pobegnemo. Ter si ga mogal razumet, ča j' rekali! Govori: tu je aeroplan od onega Engleza. Ja bim rad poč malo vajer s njim, ma ne znam manovrat z onom vražjom zakinom. Vi, Jurino, govorite da znate. Ala pogodimo se: Ja ću poč va aeroplan, ma s jednom pogodhom: ja ću vas obadveh dobro vezat za aeroplan, da mi ne pobegnete i da me ne zanese te kamo.

Fr.: Segav je, kako vrag. A ča mu nisi mogal reć: — A kako ću manovrat i timunat, ako budem vezan?

Jur.: Rekali sam ja njemu to, a on mane: Vašega kolegu Franinu čemo ponesenga vezat, da se ne će moć ni mahnuti, ni nogi zdienut, a kamo pak ruki. Vam Jurino, čemo pak pustit slobodne ruki, da morete timunat.

Fr.: I tako mi ne čemo moć ni storić?

Jur.: Ča ja znam? Videt čemo! A sada mući. On je tu. Na sada će se i on ukrcat.

Harambaša: Ste već pripravni?

Jur.: Orajt, gospodine!

Harambaša: Dunke, ala. Goni!

Jur.: Na zapoved, gospodine! Držite se dobro! Je već sve va rede? — Dobro — a sada — rrrrrrrrr! Viš, kako lepo jedrimo!

Haramb.: To je neć lepega! Vi Europejci ste grde gnjider, ma imate i puno lepeh stvari. Joj, kako je to lepo! Vi diš malo ono more poč nami!

Jur.: A gospodine, znate vi dobro plavat?

Haramb.: Kako riba! Ja morem bit va more kolikogod-ću.

Jur.: To mi je jako drago čut!

Haramb.: A zać?

Jur.: Sada ćete videti! Franino, zapri otiš! Si ih zapri!

Fr.: Sam. A za ća to?

Fr.: Ne boj se! — Ala, orca!

Fr.: Na, Bože u ruke tvoje! Ča si to Jurino?

Jur.: Muć i ne boj se!

Fr.: Na, Bože u ruke tvoje! Ča si to storić?

Jur.: Tombul smo storiili va zrake. Obrnuli smo se va svem aeroplanom. To je delo! I kakovo delo!

Fr.: A kade j' on harambaša?

Jur.: Va moru! Mi smo vezani, pak smo ostali, o on je bil slobodan, pak je zletel dole. Viš ga, kako plava. Ne će mu niš bit, ne boj se! Kako smo se mi lepo oslobodili one hudoih! Kada nas je ono vezal za aeroplan, mislel je, da je s tem napravil ču nas kakovo mudrost, pak na: E, pravo su govorili naši stari, da više puti i čarlatana kaćka uji.

Fr.: Ujila ga je po sakrabojsku. Nego ča trebe govoriti: ti si, Jurino, čovek, kakovega ni blizu ni dugo, pak Bog!

Fr.: Va tem ga ni, kako ni va fundacij. Glavno je, ad se čovek zna inžinijat. To je ono, ča ja svakemu nasemu čoveku predikam već otkada sam živ. Valja se znat inžinijat!

Fr.: Ma trebe imet i tvoju glavu za to!

Jur.: Moja glava ni niš bolja od tvoje, samo da se va mojih možjaneh ona kolca vavek vrte i spikuluju, ča bi se moglo storić, da se čovek kakogod živuće z novoji. Ja ne morem ni naš štampaneja videt onega čoveka, kemu za svaku malu pade srce va brageše, pak počne zdihovat: — Na, zvršeno je — već ni pomoć! — i sve tako! Ča, zvršeno! Kako zvršeno! Kade zvršeno! Dok su špagi more, čovek mora vavek da se drži, kako i bolnik, dok je duša va tele. Ni huje stvari na svete, nego je čovek, ki vaje kuraj zgubi.

Fr.: To imaš pravo ti! I Bog govori: pomoz si sam, pomoć ću i ti i ja, a to

je, kako da bi mu rekao: Čović, jui se, kako najbolje znaš i tako. Tako je bilo i va vojske, tamn Raikerburge. Ki se je znal inžinijer ta ni frontu ni videl, a ki je vaje z kako kanj, ta je trpel za drvo i kamik.

Jur.: Tako je! A i današnji živimo drugo nego vojska, i svaki pametnik mora gjedat, da se inžinja, kako z Na, on trubasti harambaša je oćel prevarit, pak smo mi njega. Tako budi: ki pod drugem jamu kome neka se sām va nju zvali. Ipak mi sada letimo lepo kako lastavice, a se dole kuplje, da se sve okole njeni. Viš kako lepo jedrimo!

Fr.: Aha baš lepo! Da bimo samo ovdje do domi.

IZ VODICA.

U nedelju 4. o. m. priredila se je kod nas u Vodicama jedna lipoj uspjela školska zabava, za koju su osim školske djece, sudjelovali i odrasli, te su svojim marom i primijeli, da je zabava onako lijepo i sređno provedena. Osobita zasluga za uspjeh ove zabave pripada učitelju škola a naročito g. Josipu Demarinu, koji je velikom poživotnošću vježbao glumce za šalovre i pjevače za zborove. Kaže se da su sve točke uspjele iznad svakog očekivanja, no mi smo Vodičani bili još prije uvjereni, da će ono što g. Demarin vodi sigurno uspjeli.

Djeca su igrala vrlo dobro i samostalno. Ljudi su upravo uživali slušajući male glumce i pokazivali su svoje zadovoljstvo čestim pljeskanjem. Roditelji školske djece bili su zapanjeni uspjehom svojih malih, kado da njemu htjeli vjerovati, da su to njihova djeca na pozgrnici. Ne zna se što su djeca bolje izvela: da li «Razgovor pod lipama», gdje seljak i drugi zanatlija na izmjenke hvale svaki svoj zanat ili pak lijezu veselu igru: «Kad tate i mame nemo kod kuće». Ovu igru su izvela baš sjajno. Slušao su se do sita nasimljali i lijepo zabavili. — Dječje pjevanje je bilo dobro izvedano. Pjevački zbor odraslih vrlo se lijepo pokazao te je baš umjetnički otpjevao dječje pjesme. Osobito se sviđela pjesma: «Svaganje» (Misliti moje...), koju je narod slušao oduševljeno. — Pri koncu predstave odigralo je pet raznih lica odličnu šaloviru: «Ne zovi vraga». Smisao je igre poučan, zabavan i upravo prikladan za selo. Gospodja Zlatić igrala je upravo majstorski, a vrlo dobro odigrali su uloge i druga lica.

Ova će školska zabava ostati trajno u uspomeni Vodičanima i ostalim gostima. koji se u lijevom broju došli sa više strana na predstavu.

Ovakove su zabave vrlo rijetke a služe na čast učitelju i djecl, a na dikru roditeljima i selu.

Gojenje svilaca.

Ove godine bijaše nas svilgojaca više nego predjašnjih godina. Pa ovo je naravno. Slabe su godine da gore ne mogu biti, a plaća su velika, pak nijesmo tako zapućeni, tako nazadni da se ne znamo okrenuti, da zaslužimo koju paru za pokriće svakiđanji troškova. Doduše nije pogodovala dneva kiša svilcima; neobično osobito noćna hladnoća uz upliva na razvoj svilaca, ali ipak znali smo tomu otpomoći, pak nam brijehi čahurice, ako ne provrsne, ipak sređne. Ovaj put većina od nas nije se uteklo za prodaju posrednicama (sensalima), nego smo ravno sa robom u Goricu i Udine. Jedan za više od njih. Prodavamo čahurice (svila) po 31.50 kilogram. Za dvoispolne (dvostruke) čahurice primismo trećinu od ostalih, dakle po 10 L. Oni, koji su prodali trgovcu Maksimilijanu, prodaše po 24—26 lira. Mi čemo i danas reći onu našu staru: Uzdaj se u se i u svoje kljuse.

Nego mi čemo se povoljici druge godine udružiti, kupiti parni kotao za svilce, te skupno raditi uz manji trošak, a veći dobitak. Dogovorom, sporazumom i slogom — mi želimo sebi pomoći.

Svilgojaci.

IZ SV. IVANA.

Katarina Fabljančić.

U svetu nedjeljicu, 4. ov. mj. premiu našem dragom Frani Fabljančiću na Mostu vrlo vrijedna njegova supruga Katarina. Tri mjeseca ležala je tri puna mjeseca tešku bol bolovala i trpela, a s njom naš dobri Frane i njegova veća i manja dječica. Noć i dan bili su uz svoju dobru majčicu i gospodariću sve misleći da će ozdraviti. Ali mi svi susjedji znasmo da će je teška bolest baciti u prerani grob. I daci je. A jedva bilo joj 46 godina. Nismo veće i dublje tuđe vidjeli nego li smo u razstuzenoj kući! Ta ona bijaše u kući — pogreba kakova je imala ta vrijedna gospodica i naša domorotkinja nije odavna na dan pogreba? Ona bol i narićanje muža plakalo, ženstvo je ganulo sve prisutne. Sve u kući, pred kućom i na cesti. Nismo vidjeli još takove opeć žalosti. S njom ovdje pred bra majka, uzorna gospodarinca i žena. Naša domaća glazba pratila pokojnicu do zadnjeg poćitka. Tužni glavci glazbe mićali se sa plaćem i uzdasima mnogobroj

op ljudstva. To je bilo najbolje znamenje, kako je bila priljubljena dobra pokojnica. U sveopće sauteče donekle je ublažio bol i tugu cijeloj prežalosnoj obitelji. Mi,

njezini susjedi i prijatelji, želimo obitelji utjehu u velikoj žalosti, a nezaboravno pokojnici kličemo: Pokoj vječni daruj joj Gospođe!

stvom svoje stranke, da može raditi na korist svoje države.

FRANCUSKA

Pad vlade i sastav nove.

Vlada Brianda je u petak pala. Pala je radi toga, što parlamentarni odbor nije htio da prihvati sve uslove, koje je zahtjevao ministar financija za ozdravljenje franka. Parlament nije htio da daje velike punomoći ministru Caillaux (kašaj), koji je se time ogriješio u ustav i odrekao svojih prava. Proti Briandovoj vladi nastupio u nedjelju u parlamentu sam predsjednik parlamenta Herriot. Vladin predlog o punomoći ministra financija do novembra je propao, pa je Briand podao demisiju svoje desete vlade. Predsjednik vlade predao je mandat predsjedniku parlamenta Herriotu, koji je sastavio novu vladu. Ovaj nagli pad Briandove vlade imao je veliki odraz na vrijednosti francuskog franka. U inozemstvu je franak pao za prilično mnogo tako da je položaj u Francuskoj zaista vrlo težak.

Ahd-El-Krim interniran na otoku La Reunion.

Iz Pariza se službeno saopćuje da je vođa Rifanaca Ahd-el-Krim koji se, kako je poznato, predao Francuzima, interniran na otoku La Reunion. Otok La Reunion, koji se ranije zvalo Isle de Bourbon, leži u Indijskom okeanu, sjeverno od Madagaskara te je od 1643 francuskom kolonijom. Otok nije veliki, ali je gusto naseljen. Evropljani su uspjeli da se na tom otoku priviknu tropskoj klimi, ali uprkos velikoj plodnosti, otok je vrlo siromašan.

RUMUNJSKA

Ugovor sa Grčkom.

Ministar vanjskih poslova Mitileneu primio je od grčke vlade formalni prijedlog, da se sklopi ugovor o prijateljstvu, vojničke konvencije i ugovor o mirovnom sudu. Rumunjski je ministarski savjet u principu primio grčki prijedlog no ministar predsjednik Avarescu stavio se na gledište da sada ne bi bilo zgodno započeti takove pregovore. Stoga će rumunjski odgovor Grčkoj biti negativan. Ministar predsjednik Avarescu putuje krajem ovog mjeseca u Italiju gdje će pregovarati s Mussolinijem o mogućnosti jednog ugovora o novoj balkanskoj politici na novoj osnovi.

Domaće novosti

Molbe za Djačku Maticu

Djačka Matica u Trstu javlja da molbe za školsku godinu 1926/27 prima uključivo do 31. augusta ov. god. Sve bez iznimke molbe moraju biti napisane na formularu izdanom od društva, koji se dobije u svim djačkim društvima Julijske Krajine i u uredu Djačke Matice u Trstu, via Coroneo br. 17, III. Tko želi imati formular direktno od ureda Djačke Matice, nek pošalje točan naslov i nek priloži, marku od 60 cent. Upozorujemo da će biti uvažene samo molbe onih djačaka, koji će sakupiti nekoliko članova za Dj. M. Pristupnice za nove članove se mogu dobiti u uredu Dj. M. i kod svih djačkih društava. Dj. M. ujedno napominje, da su djaci iza dovršene 17. godine i sami članovi. U protivnom slušaju su članovi roditelji.

— Svako molbi, u kojoj moraju biti navedeni razlozi, radi kojih se moli potpora, treba priložiti ove dokumente: 1. siromašni list, 2. dokaz da molilac pohađa školu, 3. ako nije početnik, dokaz da je s uspjehom dovršio prijaš-

nje godište; visokoškolski da su položili propisane ispite odnosno kolokvije, 4. domovnicu (potvrdu o državljanstvu). U molbi treba da je navedeno sve što bi činilo podlogu za njezino pravilno riješenje.

Djačka Matica u Trstu.

Upute za sakupljanje članova za Djačku Maticu

Redoviti članovi su lica sa navršenom 17. godinom. Članom utemeljiteljem postane svaki pojedinac, koji plati jedamput za uvijek 100 lira; društva, ustanove i t. d., koje plaćaju za vrijeme od 5 godina 100 lira. Redovita članarina za društveno godinu, koja traje od 1. augusta do 31. jula naredne godine, iznosi 6 lira; upisnina 2 lre. Svaki novi član mora ispuniti pristupnicu. Iznos od 6 lira se plaća kretom čekovne uplatnice Zadržne Zveze u Trstu. Kad društveni ured primi ispunjenu pristupnicu i putem Zadržne Zveze iznos od 8 lira, pošalje novom članu iskaznicu. Uz naplatu od 1 lire, novi članovi mogu primiti i društvena pravila.

Odlikovanje općinskog komesara u Puli.

Novi općinski komesar u Puli Dr. Ivan Anton Merizzi, penzionirani prefekt prve klase, odlikovan je visokim odličjem Grande Ufficiale dell'Ordine di S. Maurizio e Lazzaro kao priznanje za vjerno službovanje u državnoj službi.

Demisija općinskog vijeća u Vodnjanu.

Na poziv fašističkog direktorija fašistički općinski zastupnici u Vodnjanu podali su demisiju. Imenovan je općinskim komesarom dr. Petar Filiputti.

Talijanske škole u Tunisu.

U Tunisu ima državnih talijanskih pučkih škola i škola društva "Dante" samo 20 sa 8000 dece. Stanovništvo pak ima Talijana 100.000. Francuzi čine velike poteškoće u otvaranju talijanskih škola. Talijani su prisiljeni da pohađaju francuske škole. Prema vijestima rimske "Tribune" 10.694 talijanske djece pohađa francusku školu. Novine punim pravom osuđuju ovo postupanje francuske, jer da oni imaju pravo da pružaju svojoj djeci izobrazbu u svom jeziku.

Poštanske marke izvan uporabe.

Ponovno upozorujemo naše čitaoce da su izvan uporabe poštanske marke ekspres od 60 cent., a na kojima je poslije tiskano 70. Isto su tako izvan uporabe i marke od 30 cent. sivo-narandaste boje. Izvan uporabe su već od 1. junija ov. god. Nemojte ih dakle prihlepljivati na pisma, jer će onaj, koji primi pismo morati platiti globu, kao da marka na pismu nije ni bila. Ako imate takove marke, možete ih promijeniti u poštanskom uredu i to. one od 30 cent. do 31. decembra 1926, a eksprese od 60 cent. sa natisnutim 70 do 31 maja 1927.

Prelaz emigranata u Francusku.

Emigranti, koji preko Ventimiglia (pogranične stacije između Francuske i Italije) putuju u Francusku i podju u Ventimiglia u subotu poslije podne ili nedjelju, moraju tamo čekati do ponedjeljka ujutro. Radi toga se upozoravaju emigranti da ne bi u subotu poslije podne ili u nedjelju došli na granicu, jer bi morali tamo čekati na francuske činovnike do ponedjeljka.

— I daju se potpuno i lepo. Zivut intenzivno.

Takva je duša: bio i Gašo Licul. Onaj Licul, kojemu smo danas odali poštu. On ju je i zavredio.

Sa spomenika nas gleda slika Gaše Licula. Ja sam i pre nego li sam njegovu sliku video o Gašu Licula zamislio onakvim.

Fizionomija: istarskog učitelja. Jedno lice iz grupe onih, koji rano umiru. Oni se, baš zato, jer slute tu rano smrt, muče da svoje dane što potpunije i lepše nanižu u djerdan, koji daruju, koji daju domovini, kao što se Majci Božjoj daje srebrno srce za zavet.

U licu ima dve crte i oči koje zrcale finu i suptilnu dušu.

A smrt zna naslutiti takve duše. Sledi ih, prati ih i vodi.

Negde sam čitao o toj smrti, koja te duše kao dobra i lepa devica voli. Možda ih baš i sama njezina prisutnost čini lepima. Njezini su miljenici od kada se rode. Ona njihovu psihu i celu njihovu duševnu i telesnu fizionomiju oholi nekom tihom melanholijom, nekom toplom melodijom, koja izrazuje lepotu i dobrotu, ljubav i zanos.

I ovakve duše u ovakvom zanosu nižu i nižu svoje dane u lep i oholi djerdan, koji daruju. Zele da svega sebe

Politički pregled

ITALIJA

Miroljubivost spoljne politike.

Jedno službeno izvješće protestuje protiv toga, što se u inozemstvu šire tendencije, da bi današnja fašistička vlada imala zavojevačke namjere protiv Turske, Abesinije i drugih država. Time bi htjeli u inozemstvu škoditi i metati Italiji baš u momentu, kad sadašnja vlada posvećuje najviše pažnje svojim gospodarskim i finansijskim pitanjima. Talijanska spoljna politika je miroljubiva i drži se postojećih ugovora. Italija ima dobre odnose s balkanskim državama, a isto tako s Turskom. U Abesiniju su otišli vidjeniji prvaci Italije, a to je odgovor na posjet abesinskog vladaoaca Rimu.

Kongres invalida u Bolzanu.

U subotu je u Bolzanu završen kongres udruženja ratnih invalida. Za predsjednika udruženja ponovno je jednoglasno izabran teški invalid Delcroix, narodni poslanik i veliki nacionalni radnik nove Italije.

Pokrajinski fašistički zborovi.

U nedjelju dne 23. ovog mjeseca će se u Trstu po cijeloj Italiji pokrajinski fašistički zborovi, na kojima će govoriti vođe fašističke stranke. Glavni tajnik stranke Turati govorit će u Rimu, a u Trstu će govoriti strankin komesar Ricci.

Kraljičin dar crkvi u Assisi.

Kao dar prigodom 700-godišnjice reda sv. Franje kraljica je darovala crkvi u Assisi četiri vanredno skupocjena pokrivala za oltar.

Nesreća aeroplanačara de Pinedo.

Jučer u 5-sati ujutro se je na otvorenom moru dogodila nesreća hidroplanu poznatog svjetskog aeroplanačara komentatora de Pinedo. Izgleda da se je radi velikih valova taj pomorski zrakoplov prekrenulo. Prvi ton se je utopio major aeronautičkog štaba Luigi Fonti, ranjeni su pukovnik de Pinedo, komandant dal Prete, poručnik Bianchino i pilot poručnik Crosio.

Edmondo Rossoni u Puli.

U Pulu dolazi u subotu predsjednik konfederacije sindikalnih fašističkih korporacija, Edmondo Rossoni.

Saučešće jugoslavenskoj vladi radi poplave.

Prvi ministar B. Mussolini preko talijanskog poslanika u Beogradu uputio je predsjedniku jugoslavenske vlade brzojav, kojim izražava osjećaje i solidarnost vlade i naroda kraljevine Italije u nesreći, koja je zadesila narod u Jugoslaviji.

Ograničenje i štednja.

U duhu vladinog programa za čim veću štednju i da se izjednače proračuni u općinskim i pokrajinskim upravama, čiji terete mora više puta da snaša država, vlada je zaključila, da mjesne javne uprave ne smiju više primati nijedno novo lice u službu, a dosadašnjim namještenicima ne smiju da daju kakvu ekonomsku poboljšicu.

JUGOSLAVIJA

Položaj u vladi

Iza kako je Radić isključio ministra šunke i ruda dra. Nikića iz svoje stranke promijenio se je položaj vladine koalicije. Radićevci ne smatraju više Nikića svojim predstavnikom, pa su zahtjevali, da im se preda na raspolaganje još jedno ministarstvo. Nikić da može ostati u vladi, ali kao

radikalni ministar. Dr. Nikić je međutim obrazovao svoj posebni parlamentarni klub hrvatske seljačke stranke. Uz Nikića je pristalo osam Radićevih poslanika. Radi toga je predsjednik vlade Uzunović dao do znanja Radićevcima, da im radićali ne mogu dati koje ministarsko mjesto, jer ih je sada manje. Radićevci pak su na stavovima, da je današnja vlada sastavljena sporazumom između njih i radikala, pa radi toga ne može da bude u vladi jedan ministar, koji nije u nijednoj od ovih dviju stranka. No ovo stanje se i dalje vuče i Nikić je u vladi. Svakako ne će biti većih promjena, dok se ne sazove narodna skupština koncom augusta.

Stranačke agitacije

U Beogradu se među radikalima vodi borba radi predstojećih općinskih izbora. Jednu (srednju) grupu vodi ministar unutrašnjih djela Boža Maksimović, a drugu (radikalniju) grupu vodi bivši vršilac dužnosti Bobić. Za izbore će se ipak morati složiti, jer bi im inače demokrate (Davidovićevci) uzeli općinu iz ruku.

U nedjelju je Stjepan Radić održao skupštinu na Rabu, na kojoj je govorio o stanju u državi, o radikalima i o budućoj Jugoslaviji, kojoj imadu da pridju i Bugari. Istog je dana u Glini držao velik zbor vođa samostalnih demokrata Svetozar Pribežević, gdje je prisustvovalo oko deset hiljada ljudi. To je bio stoji po redu zbor, što ih je Pribežević držao u narodu iza kako postoji sadašnja vlada radikala i Radićevaca.

Strašna poplava

Silne vode su još uvijek strah i trepet stanovnicima u nizinama oko rijeke. Najveća šteta je učinjena u Baranji i Bačkoj kod Apalina je Dunav provalio nasip i 50.000 jutara obrađenog zemljišta došlo je u najednom pod vodu. U subotu je bilo u zanosno stanje. U poplavljene krajeve došli su ministri i čitavi pukovi vojske, da obavljaju nasipe i spasavaju ljude. I kralj je ponovno iz Blede došao u Novi Sad, da se informira o veličini štete od poplava. Kralj je obišao nasipe i kod jednog se nasipa namjerio na jednog narednika iz Istre. Kralj ga je upitao iz kojeg je mjesta, a ovaj mu je odgovorio, da je iz Pazina, i kralj mu je pružio ruku. — I kod Siska je voda provalila nasip i nanijela veliku štetu. Kod Krškoga je poplavljeno jedno selo. U Zagrebu nasipi nisu popularni. Sava u gornjem tijeku opada, pa ako ne bude kišilo, doći će moguće još koji val, ali ne će biti više pogibelji. Svakako je voda ovog ljeta počimla u Jugoslaviji ogromne štete.

RUSIJA

Stvaranje važnog garancijskog pakta.

U Revalu je održan sastanak ministara vanjskih poslova iz Finske i Letonske, kojemu se daje velika politička važnost. Radi se o sklapanju garancijskog pakta između baltičkih država i sovjetske Rusije, do kojega će doći u najskorije vrijeme. Zaključeno je, da sve baltijske države uprave sovjetskoj vladi jednaki odgovor u ovom pitanju. Nijma će se priklojući i Poljska. Upalo je u oči, da na ovom sastanku nije bila zastupana Litva.

ČEHOSLOVAČKA

Beneš se otkazao kao poslanik.

Budući da je sadašnji ministar inostranih djela Beneš bio jedini ministar u ovom činovničkom ministarstvu, to je radi ugleda svoje stranke istupio iz stranke i ostao nadalje ministar. Naravski da je to učinio u potpunom sporazumu sa vod-

Decu je toga čoveka odgajao i dao u život, pa mu je i opet najdraža hvata bila radost na mladim licima novog pokolenja.

— Prono se je mirno i nezapaženo. Goreo je kroz sve svoje vreme kano sitan žižak pred ikonom svetog velikog i težakog zaveta. Dok nije ugasnuo. —

Otišao je u proleće, kada je zrak jače zamirisao novi život, kada je zrak jače zazvonio od glasova dece. Nestao je. I zazvonio se sa sobom sve svoje nedosanje poneo je sa sobom sve svoje skromnu sne, jaku težnju za suncem i skromnu misao o svojoj zasluženoj, tihoj žetvi....

Poneo je osim toga i svoj večno trpkii osmeh. Skručen. Ali osmeh. Onaj osmeh, koji je uvek imao u sebi uz trpkii osmeh i nek u vedrinu. Ni tamo nije njezina neo izraz kletve. Njegovim je usnama lebdela sena neke zadnje duboke molitve: "Bože, ako je si (a ti jesi), morao biti znati za bol, koja moju pravednu i braću muči, morao bi čuti vapaj i molitvu."

Umro je pred tri godine. U Roču. Tamo je toliko radio, odgojio je pokolenje i — umro. Danas su mu drugovi, koji su ga ljubili i narod na grob koji su ga ljubili i narod na grob koji su stavlili spomen kamen. Na grobu Gaše Licula danas je posvećen taj oholičan isklesani kamen. Običniji negde li život jednog našeg učitelja.

PODLISTAK

Mihovilović:

Na jednom lepom grobu Svevolj uspomeni Gaše Licula.

Ostavio je iza sebe 45 godina života, dvadesetak godina učiteljske službe, "vadenoj, decu i — spomen. Proživio je svoj život mirno i nezapaženo. Malo je živio, zato, jer nije živio dva puta petdeset i pet godina. No, ono što je živio — živio je potencirano.

Bio je malen i bio je velik.

Malen je bio zato, jer je bio istarski učitelj, a velik je bio opet zato, jer je bio istarski učitelj. I nije bio ništa više nego učitelj. Ne, nije bio genije ni fenomen. Bio je samo učitelj, ali dobar.

— Osim toga istarski učitelj.

Lomio se je kroz ceo život i razapinjao je svoje življenje na vlastitu ljubav. Sa zanosom se je lomio. A sva mu je radost bio jednostavan, ali duboko iskren osmeh na grubom, burom istarskom licu istarskog čoveka, kojega je ljubio, za kojega je radio, za kojega je trpeo, čiju je sudbinu imao upisanu na krivi.

Zahvala.

Učiteljstvo škole u Vodicama smatra svojim dužnošću da se zahvali svima, koji su svojim trudom pridonijeli da je školska zabava lijepo uspjela.

Josip Demarin, upr. škole.

Kradja volova.

Opet javljaju o novoj kradji, koja se ovih dana dogodila blizu Sv. Lovreča Pazenatičkog u Dodićima. Trinaestogodišnja djevojčica Marija Radešić išla je na pašu sa četvero govoda.

Ograničenje točenja alkohola.

Kr. zakonska odluka od 7. oktobra 1923. je sada postala zakonom. Taj je zakon objavljen u službenom listu br. 133 od 10. juna 1926. a u glavnom ima ovaj sadržaj:

Ne svakih 1000 stanovnika može biti samo jedna gostionica, kavana i slično, gdje se toči vino, pivo, rakija ili koja druga alkoholina pića.

Točenje alkoholičnih pića ne smije započeti prije 10 sati u radne dane, a prije 11 sati u nedjelje. Od 15. maja do 31. oktobra se ne smiju točiti alkoholična pića iza 11 sati naveče, a od 1. novembra do 14. maja iza 10 sati naveče.

Svega po malo

Mussolini i kazališni honorari

Talijanski kazališni pisci i kompozisti morali će izabrati Mussolinija za počasnog člana. Naime njegovom inicijativom izdana je naredba, da se u Italiji kazališni honorari isplaćuju na taj način, da se odmah ubiru na kasi prilikom prodaje karata, upređo sa porezom državi, koji se mora plaćati.

Nema vjenčanja bez liježničke svjedodžbe

U Meksiku je stupio na snagu zakon, po kojemu, ženidbeni uredi nemaju vjenčavati zaručnike, ako

su mnoge grudi, a na mnogim se je licima otegnula neka opora linija. Linija života, koji je u blizom dodiru sa smrću. Linija života, koji je tako duboko dirnut onim hladnim «Počivaj u miru!»

Evo i u toj se oporog liniji manifestuje otpor «miru» i želja za životom. I ako je mir večan i lep, zašto je naša želja za nemirnim, ovakvim našim životom toliko velika i jaka? Ne volimo umirati. Razapeti makar i na križ neverovatno želimo živjeti, pa i razapeti na križu —

I u tu želju za životom ja verujem. Jer želiti živjeti — znači živjeti. I ako smo žrtveno pokolenje — želimo proživjeti žrtvu.

Jedna lepa i nezaboravna manifestacija našega bola i naše tuge za učiteljem i narodnim čovekom, G-šom Liculom — bila je danas ujedno i jedna jaka manifestacija našega života, naše želje za životom i naše ljubavi do života. Našeg životnoga ponosa.

Onoga ponosa, kojega su nam Licul i drugi njemu slični cepili u krv, u duše i u srca.

Evo i zato ima Licul svoju zaslugu. I kao što verujem u ljubav i želju našu do života, kao što verujem u dušu našu

namaju liježničke svjedodžbe, da su pregledani od liježnika i nadjeni zdravi i sposobni da stupe u bračni život. Na ovaj je korak polakla Meksikance činjenica, što je svake godine izumiraju sve veći postotak novorođene djece. U toj izumiranja je sama postala 30 odsto. Lanjske je godine smrtnost djece dosegla 83 postoška. — Narod je sa oduševljenjem primio ovu pametnu naredbu.

Civilno vjenčanje Izidora Cankara

Poznatli slovenski pisac i jedan od najboljih ideologa slovenske pučke stranke, dr. Izidor Cankar istupio je iz katoličke crkve i iz klerikalne stranke, jer je već dugo zaručan sa klerikom veledindrija Dragutina Hribara. Dne 17. jula obavile se civilno vjenčanje. Treba spomenuti da su svi organi slovenske pučke stranke ovaj događaj oprezno nastojali zaštititi.

Azija Azijcima

Na 1. augusta o. g. otvorit će se u Nagasaki (Japan) sveazjska konferencija, koja će raspravljati o raznim pitanjima odnosa azijskih naroda među sobom i prema narodima s ostalih kontinenta. Na konferenciju, koja nije službenog karaktera, ali je ipak podupiru neke zainteresovane azijske države, doći će delegati iz Kine, Japana, Indije, Perzije, Sijama, Turške i sa Filipina. Kina će sama poslati 30 delegata, koji će zastupati razne provincije. Na ovoj konferenciji će se osnovati sveazjski savez, koji će raditi pod devizom: Azija Azijcima.

Najviša kuća na svijetu

Istraživači su konstatovali da je najviša kuća, u kojoj stanuju ljudi, nekakova stazračina u području Himalaja (u najvećoj gorama u Aziji), koja je sagradjena u visini od 4866 metara. To je čitavo kamena kućica, u kojoj cijelu godinu stanuje straža od pet ljudi, koja čuva ulaz u klanac. U tolikoj visini u zraku se nalazi samo polovina toliko kisika, koliko u zraku neposredno kod samog mora. Usprkos toga nije čovjeku teško, da se privikne na takav rječak zrak. Mnoge visoravni u Tibetu, koje su dobro napućene linija nadmorsku visinu oko 4 i pol hiljade metara. Zadržano je samo, da stanovnici koji žive na tako velikim visinama, redovno doživje veliku starost.

Besposlica u Austriji i Njemačkoj

Dvije najjače industrijske države u Evropi: Engleska i Njemačka jesu ujedno i dvije države, koje su najjače pogođene besposlicom. U Engleskoj je svršetkom aprila ove godine bilo 997.000 besposlenih, a dana 28 juna nabrojeno ih je 1.639.000, dakle 335.000 više. U Njemačkoj je u augustu 1925 bilo oko 200.000 nezaposlenih, ali je njihov broj prvih mjeseci ove godine narastao na 1.496.000, te se zadnjih mjeseci, usljed sitakja u Engleskoj, nešto snizio.

Ovo su ogromne brojke, koje se teško odražuju na ekonomski položaj obiju zemalja, a osobito na finansijsko stanje država. U Engleskoj većina nezaposlenih pada na četiri države, koje troše upravo gotovo svote za njihova održavanja. Jedna se prilike ne poboljšavaju ministar rizične bit će prisiljen da uprkos svečanom obećanju povisi poreze. U Njemačkoj vlada nije u stanju da u tolikoj mjeri izravno pomaže, ali namjerava sklopiti određeni nutarnji zajam, sa kojim bi izvela razne javne radnje i tako zaposlila dio nezaposlenih.

Kako se putuje u Americi

Kad unidjete u jako osvijetljene američke vagon, dobijete utisak, kao da ste ušli u koji lijep i raskošan hotel sa svima udobnostima. Voz kreće, ali kretanje vagona jedva da se osjeiti. Tu je i luksuzni vagon-klub, gdje u jednom uglu tog luksuznog vagona sjede daktilografi, koji stoje na raspologanju onim licima, koji u interesu svojega posla, ne smiju da zapostave svoju trgovačku korespondenciju. Na susjednom stolu je telefon. Pisate mašine su najnovijeg sistema — rade sasvim bez šuma. Amerikanci nerado prave poznavanja pri putovanju. Takav luksuzni vagon je obično na kraju voza. Ima platformu, odakle putnik može da posmatra razne predjete, kao sa kakve verande. Amerikanci obično na tim platformama posmatraju, vode kratke razgovore.

Kuhinja je bez ikakve mane, posluđa odlična, svaka dva stola služi jedan kelner, samo jedno nedostaje: vino i liker! Ali u zamjenu za to, svaki vagon je snabdjeven hladnom vodom. Na svakoj stajici vozovi se snabdjevaju svježom hranom i novčanama. Uozovi sa na stanicama vrlo malo zadržavaju. Američki ekspres-vozovi imaju i salone, koju su snabdjeveni sa svim modernim priborima, za šišanje, brljanje, masazu lica i dr. Tamo mogu da se kupe četka za zube, sapun, puder. Od 8 i po do 12 časova noću, naročita po-

šega naroda i sok naše zemlje, kao što verujem u blagoslovljene utrobe naših majka i u zipke koje njišu budućnost — isto toliko čvrsto verujem i u grobove naše.

U one grobove, koji u nama pobudjuju ponos i život.

U ovakve grobove.

Nije dugo, čuo sam od jednog našeg čoveka, da je danas još jedini izraz našeg života i jedina naša narodna manifestacija moguća samo na grobovima.

Tako i jest. Možemo da izrazimo život samo na grobovima. Mi danas. I dok bi nekome, koji ne pozna naše prilike ovo izgledalo nepojmljivo i bedno (izražavanje života na grobovima!) meni se čini da nalazim u ovom našim žalosnim manifestacijama neku jaču bazu našem vrednijem životu.

Neko bi mogao pitati: A što nam daju grobovi?

Zar nije hleb i vino, svih narodnih pirova i slava, rodilo iz praha kostiju onih, koji časno prodjoh i odoše?

Zar nismo i jutros osjetili u sebi život?

Zar nas nije i jutros suza našeg jada okrepila (kao što cveće krepi jutarnja rosa) za strpljivo čekanje i lakše snajenje? —

Roč-Trst, 18. jula 1926.

sluga pere, čisti i pegla haljine putnika. Deleživanje u red jednog muskog odjela košta jedan dolar.

Ne ovim se ne završavaju svu udobnosti. Vagoni su snabdjeveni i veoma velikim univaocionima, tuševima i slavinaama s toplom i hladnom vodom. Na sjedištima u kupeu pozadi, gdje putnici naslađuju glave, postavljaju se svakog dana izuzna platna. Spavači vagoni su također veoma udobni i lijepi. To je sve naravski u brzim vozovima, u kojima putuju samo veliki pešaci.

S tim udobnostima se putuje danju i noću u velikoj američkoj zemlji, kroz gore i pustinje, gdje su prije nekoliko vijekova prvi naseljenici Novog Svijeta umirali od žedje, u predjelima bez vode, gdje crvenokosi branjahu svoj kraj i prava i bačahu se smjelo protiv prvih vozova.

Aparat za pravljenje alkohola iz kruha

Na izložbi u Filadelfiji (u Americi) u njemačkom paviljonu izložen je aparat koji istodobno peče kruh i proizvadj 98 postoini alkohol. Spomenuti aparat, koji je izumio jedan Berlinčanin, odvodi plinove koji se razvijaju u peći prigodom pečenja kruha u jednu cijev za hlavljenje i tu se cijedi skoro čisti alkohol. Od stotinu hljevova dobiva se oko jednog litra čistog alkohola.

Darovi DAROVI

za fond «Istarske Rijehi»:

Sakupili su bočari Zorin vrha: «Da Jože ne bude s njim» — daruje Frane 5 lira; Niko, Ivan i Doktor za izgublenu partiju 9 lira; «Jer su se Frane i Jože ljubili» — svi skupa: 50 lira; Rukavački duhtor za izgublenu utakmicu sa Jžežtom, koji je na to bio dekuriran za hrabrost 10 lira. Ukupno 74.

Za «Prosvetu», odšjek za Istru: Ivan Kos, Roč 5 lira.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI Tiskar: TISKARA «EDINOST» U TRSTU

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Bančić — Kršanci p. Žminj (Gimino), Istra.

LIBERAT UJČIĆ IZ PAZINA preporuča sl. općinstvu mjesta i okolice svoju moderno uređenu radionicu cipela, trgovinu kože i druge potrepštine, koje zasjecaju u postolarski zanat. — Cijene umjerene. — Poslužba brza i točna.

POZORI PRIJE NEGO NEŠTO KUPIS, dodji u moju trgovinu, da se lično uvjeriš, po kakovim cijenama je prodajem robu. Ja naime prodajem svaku vrst pokuštva, škrinje, boru, kre-vete, ormare, šivače strojeve, štednjake, štrpake, sjekire, svrdle i razno orudje, a tako i razne vrste žice, te vojničkih odijela, radničkih cipela. Glavni trg kod kazališta.

MED kupuje tvrdka Žnideršič & Co. BISTERZA

Photograf Matko Gortan u Pazinu preporuča sl. općinstvu mjesta i okolice svoju fotografijsku radionicu. Izdaje brzo svjetlosne fotografije po sistemu kao i po lijevom vidjenju. Fotografije za putnike (pašportne) izgotovljuje u toku 1 sata.

Trgovina koža i raznih postolarskih potrepština FRAN CINK CAMPO BELVEDERE br. 1 drži u svom skladištu svake vrsti u tu stranku zasjecajuće robe uz najnižu dnevnu cijenu. Podvrtba brza i točna. Podvrtba brza i točna.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18

NAVIGAZIONE GEN. ITALIANA GENOVA NGI GENOVA

Table with shipping routes: Pruga za Južnu Ameriku, Pruga za Sjevernu Ameriku, Pruga za Centralnu Ameriku, Pruga za Australiju. Lists destinations like Rio Janeiro, Santos, Montevideo, Buenos Aires, etc.

Uredi u svim glavnim gradovima Italije i inozemstva. U TRSTU: Ufficio Passeggeri della NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA, Via Mercato Vecchio (Palazzo Hotel Savoia) - Telefono 4003.

Zlato, srebro, krune, platin i umjetne zubove kupuje Zlatarna ALBERT POVH Trst, Via Mazzini 46

GLYKOL Vrlo uspješno sredstvo naročito ljetno doba za vrijeme vrućine. Tko osjeća slab na živcima i trpi od glavobolje, neka upotrijebava samo «Glykol» koji izliječi u najkraćem vrijeme. — Cijena jedne boce L. 7.— Za cijelu kuru treba 8 boca.

Dobiva se samo u ljekarni Castellanovich, Trst VIA GIULIANI 42 (Sv. Jakov)

KRUNE plaća po 2'30 L ALOJZIJE POVH, Piazza Garibaldi prvi kat

PAZITE NA NASLOV! PAZITE NA NASLOV! NAJBOLJE VRELO

Kod nakupa ljetne i zimske robe (odjela) svih vrsta cipela, klobuka, kapa, košulja, kišobrana, kravata, finog štofa, svih vrsta platna za košulje i odjela, obratite se na jedino domaće i najcijenije vrelo

M. KOREN & Co. - PAZIN (Corso pred proštijom)